

अजायश्रीनारायणाय तस्यैवमुखाच्छ्रुतम् ॥ ५ ॥ तन्मुखादात्मनःश्रवणं संभावयन् विशिनष्टि यइति ॥ ६ ॥ प्रथमं तावद्धर्मे प्रमाणमाह धर्मेति धर्मस्य मूलं प्रमाणं स्मृतं च स्मृतिः तद्विदां वेदविदाम् येन चात्मा मनः प्रसीदति तुष्यति च तथा च याज्ञवल्क्यः श्रुतिः स्मृतिः सदाचारः स्वस्य च प्रियमात्मनः सम्यक् संकल्पजः कामो धर्ममूलमिदं स्मृतमिति मनुश्च वेदोऽखिलो धर्ममूलं स्मृतिशीले च तद्विदाम् आचारश्चैव साधूनामात्मनस्तुष्टिरेव चेति ॥ ७ ॥ तत्र तावन्नरमात्रसाधारणधर्ममाह सत्यमिति पंचभिः तप एकादश्युपवासादि ईक्षायुक्तायुक्तविवेकः शमो मनसः संयमः दमो बाह्येन्द्रिया

नारद उवाच नत्वा भगवतेऽजाय लोकानां धर्महेतवे ॥ वक्ष्ये सनातनं धर्मं नारायणमुखाच्छ्रुतम् ॥ ५ ॥ योऽवतीर्यात्मनो शेन दाक्षायण्यां तु धर्मतः ॥ लोकानां स्वस्तयेऽध्यास्ते तपो वदरिकाश्रमे ॥ ६ ॥ धर्ममूलं हि भगवान्सर्वदेवमयो हरिः ॥ स्मृतं च तद्विदां राजन्येन चात्मा प्रसीदति ॥ ७ ॥ सत्यं दया तपः शौचं तितिक्षे क्षाशमो दमः ॥ अहिंसा ब्रह्मचर्यं च त्यागः स्वाध्याय आर्जवम् ॥ ८ ॥ संतोषः समदृक् सेवा ग्राम्ये हो परमः शनैः ॥ नृणां विपर्यये हेक्षामौ न मात्मविमर्शनम् ॥ ९ ॥ अन्नाद्यादेः संविभागो भूतेभ्यश्च यथाऽर्हतः ॥ तेष्व्वात्मदेवता बुद्धिः सुतरां नृषु पांडव ॥ १० ॥ श्रवणं कीर्तनं चास्य स्मरणं महतां गतेः ॥ सेवे ज्याऽवनतिर्दास्यं सख्यमात्मसमर्पणम् ॥ ११ ॥ नृणामयं परो धर्मः सर्वेषां समुदाहृतः ॥ त्रिंशल्लक्षणवान् राजन् सर्वात्मा येन तुष्यति ॥ १२ ॥

णाम् त्यागोदानम् स्वाध्यायो यथोचितजपः ॥ ८ ॥ संतोषो देवलब्धेनालंबुद्धिः समदृशं महतां सेवा ग्राम्ये हो परमः प्रवृत्तकर्मभ्यो निवृत्तिः विपर्यये हेक्षा निष्फलक्रियाणामीक्षणम् मौनं नृथालापनिवृत्तिः आत्मविमर्शनं देहादिव्यतिरिक्तात्मानुसंधानम् ॥ ९ ॥ आत्मेति देवतेति च बुद्धिः ॥ १० ॥ अस्य श्रीकृष्णस्य श्रवणादयो नव इज्या अर्चनम् ॥ ११ ॥ एवं त्रिंशल्लक्षणवान् ॥ १२ ॥